

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

10 päivänä marraskuuta 2022*

Muutoksenhaku – Valtiontuki – Julkisen yksikön myöntämä julkinen takaus – Lainat kolmelle Valencian hallintoalueen jalkapalloseuralle (Valencia CF, Hércules CF ja Elche CF) – Päätös, jossa tuet todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi – Päätöksen kumoaminen Valencia CF:ää koskevilta osin – Edun käsite – Edun olemassaoloa koskeva arviointi – Takauksia koskeva tiedonanto – Tulkinta – Euroopan komissiolle kuuluva huolellisuusvelvollisuus – Todistustaakka – Huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla

Asiassa C-211/20 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 22.5.2020,

Euroopan komissio, asiamiehinnään G. Luengo, P. Němečková ja B. Stromsky,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Valencia Club de Fútbol SAD, kotipaikka Valencia (Espanja), edustajinaan G. Cabrera López, J. R. García-Gallardo Gil-Fournier ja D. López Rus, abogados,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään M. J. Ruiz Sánchez,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev (esittelevä tuomari), varapresidentti L. Bay Larsen, joka hoitaa ensimmäisen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit P. G. Xuereb, A. Kumin ja I. Ziemele,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

kuultuaan julkisasiamiehen 7.4.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 12.3.2020 antaman tuomion Valencia Club de Fútbol v. komissio (T-732/16, EU:T:2020:98), jolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi valtioneudesta SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), jonka Espanja on toteuttanut Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivan hyväksi, 4.7.2016 annetun komission päätöksen (EU) 2017/365 (EUVL 2017, L 55, s. 12) (jäljempänä riidanalainen päätös) Valencia Club de Fútbol SAD:tä (jäljempänä Valencia CF) koskevilta osin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtioneutuksiin takauksina annetun komission tiedonannon (EUVL 2008, C 155, s. 10; jäljempänä takauksia koskeva tiedonanto) 2.2 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Tuensaaja on yleensä lainanottaja. Kuten 2.1 kohdassa todetaan, valtion ottamasta riskistä peritään tavallisesti asianmukainen takausmaksu. Jos lainanantajan ei tarvitse suorittaa maksua lainkaan tai se on liian pieni, se saa edun. Valtiontakauksella lainanottaja saa lainalleen rahoitusmarkkinoilla yleisesti saatavilla olevia edullisemmat ehdot takauksettomaan tilanteeseen verrattuna. Valtiontakauksella lainanottaja saa alhaisemman koron ja/tai joutuu antamaan vähemmän vakuuksia. Joissain tapauksissa lainanottaja ei ilman valtioneutusta löytäisi rahoituslaitosta, joka olisi valmis antamaan sille lainaa millään ehdoilla. Valtiontakaukset voivat siten helpottaa uusien yritysten perustamista, ja niiden avulla jotkin yritykset saattavat hankkia rahoitusta uutta liiketoimintaa varten. Valtiontakauksen avulla myös maksukyvytön yritys voi jatkaa toimintaansa sen sijaan, että liiketoiminta lopetettaisiin tai järjestettäisiin uudelleen, ja tämä saattaa vääristää kilpailua.”

- 3 Takauksia koskevan tiedonannon 3.1 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Jos valtion antama yksittäinen takaus tai valtioneutausjärjestelmä ei tuo etuja yritykselle, kyseessä ei ole valtioneuti.

Sen määrittämiseksi tässä yhteydessä, seuraako takauksesta tai takausjärjestelmästä etua, yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut – –, että komission olisi perustettava arvionsa markkinataloudessa järkevästi toimivan sijoittajan periaatteelle – –. Sen vuoksi olisi otettava huomioon edunsaajayrityksen tosiasialliset mahdollisuudet saada vastaavaa rahoitusta pääomamarkkinoilta. Valtioneuti ei ole kyseessä, kun uusi rahoituslähde luodaan ehdoilla, jotka yksityinen toimija voisi markkinatalouden tavanomaisin ehdoin hyväksyä.

– –”

4 Tiedonannon 3.2 kohdan a ja d alakohdassa todetaan seuraavaa:

”Komissio katsoo, että kaikkien seuraavien edellytysten täyttyminen riittää osoittamaan, ettei yksittäinen valtiontakaus ole valtiontukea.

a) Lainanottaja ei ole taloudellisissa vaikeuksissa.

Yhteisön suuntaviivojen valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi määritelmää olisi sovellettava päätettäessä onko lainanottajan katsottava olevan taloudellisissa vaikeuksissa. – –

– –

d) Takauksesta maksetaan markkinaperusteinen hinta.

Kuten 2.1 kohdassa todetaan, valtion ottamasta riskistä olisi yleensä perittävä takauksen tai vastatakauksen kohteena olevaan määrään perustuva asianmukainen takausmaksu. Kun takauksesta maksettu hinta on vähintään yhtä korkea kuin vastaava rahoitusmarkkinoilla esiintyvä takauksen viitemaksu, takaus ei ole tukea.

Jos rahoitusmarkkinoilta ei löydy vastaavaa takauksen viitemaksua, taatun lainan kokonaiskustannusta, mukaan lukien lainan korko ja takausmaksu, on verrattava vastaavan takaamattoman lainan markkinahintaan.

Molemmissa tapauksissa vastaavan markkinahinnan määrittämiseksi on otettava huomioon takauksen ja siihen liittyvän lainan ominaispiirteet. Näihin kuuluvat rahoitustoimen määrä ja kesto, lainanottajan antama vakuus ja muut tiedot, jotka vaikuttavat takaisinperintäasteen arviointiin, maksulainlyöntien todennäköisyys lainanottajan taloudellisen tilanteen vuoksi, sen toimiala ja näkymät sekä muut taloudelliset olosuhteet. Tämän analyysin olisi erityisesti mahdollistettava lainanottajan luokittelu riskiluokituksen pohjalta. Tämän luokittelun voi suorittaa kansainvälisesti tunnustettu luokituslaitos tai, jos mahdollista, lainan myöntävän pankin käyttämä sisäinen luokituselin. Tässä suhteessa komissio viittaa yhteyteen luokituksen ja kansainvälisten rahoituslaitosten suorittaman oletusluokituksen välillä. Kansainvälisten rahoituslaitosten työn tulokset ovat julkista tietoa – –. Sen arvioimiseksi, onko takausmaksu markkinahintojen mukainen, jäsenvaltio voi suorittaa vertailun hinnoista, joita saman luokituksen saaneet yritykset markkinoilla ovat maksaneet.

Siten komissio ei hyväksy takausmaksua, jolle on asetettu kiinteä hinta vastaamaan yleistä toimialan standardia.”

5 Mainitun tiedonannon 3.6 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Jos jokin 3.2–3.5 kohdassa esitetystä edellytyksistä ei täyty, se ei tarkoita, että takaus tai takausjärjestelmä katsottaisiin automaattisesti valtiontueksi. Jos on epäselvää, katsotaanko suunniteltu takaus tai takausjärjestelmä valtiontueksi, siitä olisi ilmoitettava komissiolle.”

6 Tiedonannon 4.1 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Kun yksittäinen takaus tai takausjärjestelmä ei ole markkinataloussijoittajaperiaatteen mukainen, sen katsotaan olevan valtiontukea. Siten valtiontuen osuus on määriteltävä, jotta voidaan tarkistaa, voidaanko tuki katsoa kuuluvaksi tietyn valtiontukia koskevan poikkeuksen piiriin. Periaate on, että valtiontukiosuudeksi katsotaan yksittäisenä – – myönnetyn takauksen oikean markkinahinnan ja toimenpiteestä varsinaisesti maksetun hinnan välinen erotus.

--

Laskiessaan takauksen tukiosuutta komissio kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin tekijöihin:

a) Yksittäiset takaukset: Onko lainanottaja taloudellisissa vaikeuksissa? – – (Katso yksityiskohtaiset tiedot 3.2 kohdan a alakohdassa).

Komissio huomauttaa, että vaikeuksissa olevien yritysten kohdalla markkinatalouden ehdoin toimiva takaaja, jos sellainen löytyisi, veloittaisi takauksen myöntämishetkellä suuren maksun maksukyvyttömyysoletuksen takia. Jos todennäköisyys sille, että lainanottaja ei voi maksaa lainaa takaisin, nousee erityisen korkeaksi, tällaista markkinahintaa ei ehkä ole, ja poikkeuksellisissa olosuhteissa takauksen tukiosuus voi osoittautua yhtä korkeaksi kuin summa, joka tosiasiallisesti takauksella katetaan.

--

d) Onko takauksen ja lainan – – erityisominaisuudet otettu huomioon, kun takaukselle on määritetty markkinahintainen maksu, jonka tukiosuus lasketaan vertaamalla sitä tosiasiallisesti suoritettuun maksuun? (Katso yksityiskohtaiset tiedot 3.2 kohdan d alakohdassa).”

7 Saman tiedonannon 4.2 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Yksittäisen takauksen kohdalla takausten avustusekvivalentti olisi laskettava takauksen markkinahinnan ja siitä tosiasiallisesti maksetun hinnan erotuksena.

Kun markkinoilla ei ole tarjolla takausta kyseisen tyyppiselle rahoitustoimelle, takauksen markkinahintaa ei ole saatavilla. Tässä tapauksessa tukiosuus olisi laskettava samalla tavalla kuin korkotukilainan avustusekvivalentti, eli se on sen markkinakoron, jota kyseinen yritys olisi joutunut ilman takausta maksamaan, ja sen koron, joka on saatu valtiontakauksen avulla, erotus sen jälkeen kun mahdolliset takausmaksut on vähennetty. Jos markkinakorkoa ei ole ja jos jäsenvaltio haluaa käyttää oletuksena viitekorkoa, komissio painottaa, että viitekorkoja koskevassa tiedonannossa – – annettuja ehtoja voidaan käyttää yksittäisen takauksen tuki-intensiteetin laskemisessa. Tästä seuraa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä lisäosaan, joka lisätään peruskorkoon katettuun rahoitustoimeen, takauksen kohteena olevaan yritykseen ja annettuihin vakuuksiin liittyvän riskiprofiilin huomioimiseksi.”

Asian tausta ja riidanalainen päätös

- 8 Valencia CF on ammattilaisjalkapalloseura, jonka kotipaikka on Valenciassa, Espanjassa. Fundación Valencia (Valencia-säätiö, jäljempänä FV) on voittoa tavoittelematon järjestö, jonka pääasiallisena tavoitteena on ylläpitää, laajentaa ja edistää Valencia CF:n urheilu-, kulttuuri- ja sosiaalitoimintaa sekä yhteyttä kannattajiinsa.
- 9 Instituto Valenciano de Finanzas (Valencian rahoituslaitos, jäljempänä IVF), joka on Generalitat Valencianan (Valencian hallitus, Espanja) rahoituslaitos, antoi 5.11.2009 FV:lle takauksen Bancaja-pankin myöntämälle 75 miljoonan euron suuruiselle pankkilainalle, jolla FV hankki 70,6 prosenttia Valencia CF:n osakkeista (jäljempänä toimenpide 1).
- 10 Takaus kattoi 100 prosenttia lainan pääomasta sekä korot ja takauksen kohteena olevaan liiketoimeen liittyvät kustannukset. Vastikkeena FV:n oli maksettava IVF:lle vuosittain 0,5 prosentin suuruinen takauspalkkio. Vastatakauksena IVF sai FV:n hankkimia Valencia CF:n osakkeita koskevan toissijaisen pantin. Takaukseen liittyvän lainan kesto oli kuusi vuotta. Kyseessä olevan lainan korko oli ensin 6 prosenttia ensimmäisenä vuonna ja sen jälkeen yhden vuoden "Euro Interbank Offered Rate" (euribor), lisättyä 3,5 prosentin marginaalilla, 6 prosentin vähimmäiskorolla. Lisäksi perittiin 1 prosentin suuruinen sitoumusmaksu. Sovitun maksuajan mukaan korkoa oli tarkoitus maksaa vuoden 2010 elokuusta alkaen ja lainan pääoma oli tarkoitus maksaa takaisin kahdessa 37,5 miljoonan euron suuruisessa erässä 26.8.2014 ja 26.8.2015. Takauksen kohteena olevan lainan (pääoma ja korot) takaisinmaksu oli tarkoitus rahoittaa FV:n hankkimien Valencia CF:n osakkeiden myynnillä.
- 11 IVF korotti 10.11.2010 FV:lle antamansa takauksen määrää 6 miljoonalla eurolla, jotta Bancajan jo myöntämää lainaa voitaisiin korottaa samalla määrällä 26.8.2010 taatun lainan korkojen laiminlyömisen johdosta erääntyneiden pääoman, korkojen ja kustannusten kattamiseksi (jäljempänä toimenpide 4).
- 12 Saatuaan tietää Valencian hallituksen Elche Club de Fútbol SAD:n, Hércules Club de Fútbol SAD:n ja Valencia CF:n hyväksi pankkilainojen takauksina toteuttamista oletetuista valtioneuvoston komissio kehotti 8.4.2013 Espanjan kuningaskuntaa esittämään huomautuksia näistä tiedoista. Viimeksi mainittu vastasi komissiolle 27.5. ja 3.6.2013.
- 13 Komissio ilmoitti kyseiselle jäsenvaltiolle 18.12.2013 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdassa määrätty muodollinen tutkintamenettely; tässä päätöksessään se kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa ja täsmensi erityisesti kyseisen päätöksen 27–29 ja 51 perustelukappaleessa seuraavaa:

”(27) Nyt käsiteltävässä asiassa komissio ei tiedä, mikä on viitearvo sellaisen vastaavan takauspalkkion osalta, joka rahoitusmarkkinoilta voitaisiin saada IVF:n myöntämiin takauksiin rinnastettavissa olevien takausten osalta. Valencia CF:n osakkeiden hankinnasta maksettava 0,5 prosentin suuruinen – –vuotuinen takauspalkkio ei kuitenkaan ensi näkemältä näytä ilmentävän riskiä taattujen lainojen maksamatta jättämisestä, koska Valencia CF – – vaikutta[a] olleen vaikeuksissa kyseessä olevien takausten myöntämisaikana. – –

- (28) Komissio huomauttaa myös, että takaukset on myönnetty ilmeisesti vaikeuksissa oleville yrityksille, ja lisäksi ne kattavat 100 prosenttia taatuista määristä. Tämä viittaa siihen, että markkinatoimijat eivät ole valmiita ottamaan riskiä edunsaajien maksukyvyttömyydestä. Komissiolla on siis epäilyjä siitä, voivatko edunsaajat saada kyseessä olevat takaukset tähän hintaan tässä markkinatilanteessa. Komissio epäilee lisäksi sitä, että olisiko jokin rahoituslaitos valmis myöntämään tuensaajille ylipäättänsä jotain lainaa ilman julkista takausta.
- (29) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo tässä vaiheessa, että valtion vuosina 2008, 2010 ja 2011 myöntämät takaukset ovat tuottaneet etua lainoja saaneille yksiköille. – –
- –
- (51) Komissio epäilee, ettei IVF myöntänyt kyseessä olevia takauksia markkinaperusteiden mukaisesti etenkin tutkittuaan lainoja lopulta saaneiden yksiköiden taloudellista tilannetta ja elinkelpoisuuden säilyttämisen mahdollisuuksia. – –”
- 14 Riidanalaisen päätöksen toisesta, kolmannesta, neljännestä ja viidennestä perustelukappaleesta ilmenee, että muodollisen tutkintamenettelyn aikana yhtäältä komissio sai vuosina 2013–2016 huomautuksia, selvityksiä, lisäselvityksiä ja lisätietoja muun muassa Espanjan kuningaskunnalta, IVF:ltä, FV:ltä ja Valencia CF:ltä ja toisaalta Brysselissä pidettiin 29.1.2015 kokous, johon osallistuivat komission yksiköt, Espanjan viranomaiset, IVF:n edustajat ja Valencia CF:n edustajat.
- 15 Komissio totesi riidanalaisessa päätöksessä muun muassa, että toimenpiteet 1 ja 4 merkitsivät 19 193 000 euron ja 1 188 000 euron suuruista sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumattomaa tukea ja määräsi Espanjan kuningaskunnan perimään kyseiset tuet takaisin välittömästi ja tehokkaasti.
- 16 Kyseisen päätöksen 7.1 kohdassa, jonka otsikko on ”Valtiontuen olemassaolo”, komissio totesi muun muassa seuraavaa:
- ”– –
- (77) – – Valencia CF oli vuoden 2004 pelastamis- ja rakenneuudistussuuntaviivojen 11 kohdassa tarkoitetuissa vaikeuksissa jo kesäkuusta 2007 alkaen ja toimenpiteiden 1 ja 4 myöntämisaikana – –
- –
- (80) Komissio huomauttaa samalla, että Valencia CF – – e[i] tarkasteltavien toimenpiteiden myöntämistä edeltävinä vuosina oll[ut] takauksia koskevan – – tiedonannon 2.2 kohdassa ja 4.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa äärimmäisen vaikeassa tilanteessa.
- –
- (82) – – Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että Valencia CF oli vaikeuksissa toimenpiteiden 1 ja 4 myöntämisaikana.

(83) Yhteenvedona komissio katsoo, että koska kyseiset kolme seuraa olivat taloudellisissa vaikeuksissa ennen toimenpiteiden toteuttamista, niiden luottoluokituksen voidaan katsoa olleen CCC – –

--

(85) Komissio ottaa huomioon takauksia koskevan – – tiedonannon 2.2 ja 3.2 kohdan tarkastellessaan tukiosuuksia näissä toimenpiteissä, joihin kaikkiin sisältyy valtioneuvoston takauksia. Takauksia koskevassa – – tiedonannossa todetaan, että tiettyjen edellytysten täyttyminen saattaa riittää osoittamaan komissiolle, ettei kyseessä ole valtioneuvoston tuki. Tällaisia edellytyksiä ovat esimerkiksi se, että lainanottaja ei ole taloudellisissa vaikeuksissa, ja se, että takaus ei kata enempää kuin 80 prosenttia lainasaamisen tai muun rahoitusvelvoitteen määrästä. Lainanottaja saa kuitenkin etua, jos sen ei tarvitse maksaa takauksesta hintaa, jossa on otettu huomioon lainaan liittyvät riskit. Kun lainanottaja on vaikeuksissa oleva yritys, se ei myöskään löytäisi rahoituslaitosta, joka olisi valmis myöntämään sille lainaa minkäänlaisilla ehdoilla ilman valtioneuvoston takauksia.

(86) Tältä osin komissio ei hyväksy Espanjan väitettä siitä, että takauksia koskevassa – – tiedonannossa esitetyt edellytykset täyttyvät. Soveltamalla näitä kriteereitä käsiteltävään tapaukseen komissio toteaa seuraavaa:

a) Valencia CF [oli] taloudellisissa vaikeuksissa (ks. edellä – –70–82 [perustelu]kappale) toimenpiteiden 1 – – ja 4 myöntämisaikajaksot.

--

c) Kyseisistä takauksista perittyjen 0,5–1 prosentin vuotuisten takauspalkkioiden ei voida katsoa vastaavan taattujen lainojen takaisinmaksun laiminlyöntiin liittyvää riskiä, kun otetaan huomioon Valencia CF:n – – vaikeudet ja erityisesti [sen] korkea velkaantumisaste ja se, että [sen] pääoma oli negatiivinen kyseisten toimenpiteiden ajankohdalla.

(87) Edellä esitetyn perusteella komissio päättää, että toimenpiteet 1 – – ja 4 eivät täytä takauksia koskevassa – – tiedonannossa vahvistettuja edellytyksiä. Komissio katsoo siten, etteivät edunsaajat olisi saaneet toimenpiteitä samoin ehdoin markkinoilta, joten ne saivat toimenpiteistä perusteetonta etua.

--”

17 Mainitun päätöksen 7.2 kohdassa, jonka otsikko on ”Tuen määrän laskeminen”, olevassa 93 perustelukappaleessa seuraavaa:

”Komissio katsoo takauksia koskevan – – tiedonannon 4.2 kohdan mukaisesti, että kunkin takauksen tukiosuus vastaa yhtäältä valtioneuvoston takauksen ansiosta tosiasiallisesti sovelletun koron ja takausmaksun ja toisaalta sen koron välistä erotusta, jota lainaan olisi sovellettu ilman valtioneuvoston takauksia. Komissio toteaa, että vastaavien liiketoimien toteuttamisesta markkinoilla on vain vähän havaintoja, joten ne eivät tarjoa lähtökohtaa mielekkäälle vertailulle. Näin ollen komissio käyttää asiaankuuluvaa viitekorkeaa – –, joka on 1 000 peruspistettä, kun otetaan huomioon kyseisten kolmen jalkapalloseuran vaikeudet ja laina-arvopaperien erittäin alhainen arvo, plus 124–149 peruspistettä, joka oli Espanjan peruskoron vaihteluväli tukitoimenpiteiden ajankohdalla. Kunkin laina oli nimittäin arvopaperistettu antamalla seurasta hankitut osakkeet pantiksi. Seurat olivat kuitenkin vaikeuksissa, mikä tarkoitti, että niiden toiminta oli tappiollista,

eivätkä ne olleet laatineet uskottavia elinkelpoisuuden palauttamissuunnitelmia osoittaakseen, että niiden toiminta saataisiin tuottamaan voittoa osakkeenomistajille. Siksi seurojen tappiot sisältyivät niiden osakkeiden arvoon, minkä vuoksi osakkeiden arvo lainan vakuutena oli lähellä nollaa. Komission laskelmien mukaan tarkasteltavana oleviin toimenpiteisiin sisältyvä tukiosuus on arviolta 20,381 miljoonaa euroa Valencia CF:n osalta (19,193 miljoonaa euroa toimenpiteen 1 ja 1,188 miljoonaa euroa toimenpiteen 4 osalta) – –. Komission laskelmat ovat seuraavat:

a) Toimenpide 1: sovellettu 6,5 prosentin korko vähennetään sovellettavasta 11,45 prosentin markkinakorosta, eli 1 000 peruspistettä Valencia CF:n osalta plus 145 peruspistettä, joka oli Espanjan peruskorko marraskuussa 2009 – –. Tulos kerrotaan lainan määrällä, joka oli 75 miljoonaa euroa, ja lainan todellisella kestolla, joka oli 5,17 vuotta. Lopputulos on 19,193 miljoonaa euroa.

– –

d) Toimenpide 4: sovellettu 6,5 prosentin korko vähennetään sovellettavasta 11,45 prosentin markkinakorosta, eli 1 000 peruspistettä Valencia CF:n osalta plus 145 peruspistettä, joka oli Espanjan peruskorko marraskuussa 2010 – –. Tulos kerrotaan lainan määrällä, joka oli 6 miljoonaa euroa, ja lainan jäljellä olevalla todellisella kestolla, joka oli 4 vuotta. Lopputulos on 1,188 miljoonaa euroa.”

Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 18 Valencia CF nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20.10.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista.
- 19 Valencia CF vetosi kanteensa tueksi kahdeksaan kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koski edun luonnehdinnassa ja kolmas tuen määrän laskennassa tehtyjä ilmeisiä arviointivirheitä.
- 20 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisella tuomiolla ensimmäisen ja kolmannen kanneperusteen ja kumosi näin ollen riidanalaisen päätöksen toimenpiteiden 1 ja 4 osalta.

Asianosaisten vaatimukset

- 21 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
 - kumoaa valituksenalaisen tuomion toimenpiteen 1 osalta
 - palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
 - toteaa, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
- 22 Valencia CF ja Espanjan kuningaskunta vaativat, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 23 Komissio esittää valituksensa tueksi yhden ainoan valitusperusteen, jonka mukaan valituksenalaisen tuomion 124–138 kohdassa on tulkittu virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taloudellisen edun käsitettä, mikä perustuu ensinnäkin riidanalaisen päätöksen ja takauksia koskevan tiedonannon virheelliseen tulkintaan, tämän jälkeen komission todistustaakkaa ja huolellisuusvelvollisuutta koskevien rajojen virheelliseen huomioon ottamiseen ja lopuksi tosiseikkojen vääristämiseen.
- 24 Valencia CF väittää muun muassa, ettei valitusta voida ottaa tutkittavaksi.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

- 25 Valencia CF katsoo ensinnäkin, että lukuun ottamatta yleistä viittausta valituksenalaisen tuomion 124–138 kohtaan komissio ei yksilöi riittävän täsmällisesti niitä kyseisen tuomion kohtia, jotka se riitauttaa.
- 26 Valencia CF väittää toiseksi, että komissio ainoastaan toistaa omat unionin yleisessä tuomioistuimessa jo esittämänsä perusteet ja perustelut, jotka koskevat sillä olevaa perusteluvelvollisuutta, joten se pyrkii ainoastaan siihen, että kanne tutkitaan uudelleen, ja ehdottaa uutta arviointia tosiseikoista.
- 27 Valencia CF väittää kolmanneksi, että takauksia koskeva tiedonanto ei ole unionin positiivisen oikeuden väline, joten sen mahdollista rikkomista ei voida luonnehtia Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklassa tarkoitetuksi ”oikeuskysymykseksi”, jota unionin tuomioistuin voisi siis arvioida muutoksenhaun yhteydessä.
- 28 Komissio riitauttaa tämän argumentaation.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 29 SEUT 256 artiklasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta sekä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdasta ja 169 artiklasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion tai määräyksen kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tätä edellytystä ei täytyä valitus, jossa vain toistetaan unionin yleisessä tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut. Tällaisella valituksella pyritään näet tosiasiaa ainoastaan siihen, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan (tuomio 24.3.2022, Hermann Albers v. komissio, C-656/20 P, ei julkaistu, EU:C:2022:222, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 30 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava ensinnäkin, että – toisin kuin Valencia CF väittää – komissio on ilmoittanut täsmällisesti, miltä kaikilta osin valituksenalaisen tuomion kumoamista vaaditaan, sekä ne oikeudelliset perustelut, joihin se erityisesti haluaa vedota kyseisen tuomion kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi.
- 31 Komissio ei toiseksi myöskään tyydy toistamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa jo esitettyjä perusteita ja perusteluita vaan se riitauttaa erityisesti sen, miten unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut tai soveltanut unionin oikeutta.
- 32 Tältä osin on huomautettava, että kun valittaja riitauttaa sen, miten unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut tai soveltanut unionin oikeutta, ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeuskysymyksiä voidaan käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Valitusmenettelyn tarkoitus jäisi näet osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo unionin yleisessä tuomioistuimessa (tuomio 24.3.2022, Hermann Albers v. komissio, C-656/20 P, ei julkaistu, EU:C:2022:222, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 33 Kolmanneksi on todettava, että – toisin kuin Valencia CF väittää – kysymys siitä, onko unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellisen virheen, kun se tutki, oliko komissio noudattanut takauksia koskevaa tiedonantoa, voi nostaa esiin Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklassa tarkoitettuja oikeuskysymyksiä, joita unionin tuomioistuin voi siten arvioida muutoksenhaun yhteydessä.
- 34 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näet tutkinta, joka komission on tehtävä yksityinen toimija -periaatetta sovellettaessa, edellyttää monitahoisen taloudellisen arvioinnin tekemistä (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 116 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), missä yhteydessä kyseisellä toimielimellä on laaja harkintavalta (ks. vastaavasti tuomio 11.9.2014, CB v. komissio, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun komissio antaa käytännesääntöjä ja ne julkaisemalla ilmoittaa, että se soveltaa niitä vastedes niissä tarkoitettuihin tilanteisiin, se rajoittaa oman harkintavaltansa käyttämistä eikä se lähtökohtaisesti voi poiketa näistä säännöistä uhalla, että sen mahdollisesti katsottaisiin loukanneen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen tai luottamuksensuojan periaatteen kaltaisia yleisiä oikeusperiaatteita (tuomio 2.12.2010, Holland Malt v. komissio, C-464/09 P, EU:C:2010:733, 46 kohta ja tuomio 3.9.2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ym. v. komissio, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 100 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Valtiontukien alalla komission hyväksymät puitteet sitovat siis sitä siltä osin kuin niillä ei poiketa EUT-sopimuksen määräyksistä ja niiden soveltaminen ei loukkaa yhdenvertaisen kohtelun kaltaisia yleisiä oikeusperiaatteita (tuomio 3.9.2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ym. v. komissio, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Kuten muun muassa takauksia koskevan tiedonannon 3.1 ja 4.1 kohdasta ilmenee, tiedonanto sisältää kuitenkin komission ilmoittamia käytännesääntöjä, jotka koskevat muun muassa sen harkintavallan käyttöä silloin, kun se tekee monitahoisia taloudellisia arviointeja yksityinen toimija -periaatteen nojalla.

38 Tästä seuraa, että valitus voidaan ottaa tutkittavaksi kokonaisuudessaan.

Asiakysymys

Asianosaisten lausumat

- 39 Komissio väittää ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut riidanalaista päätöstä virheellisesti, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa komission olleen sitä mieltä, ettei kyseessä olevalle takausmaksulle ollut markkinahintaa. Komissio on näet riidanalaisen päätöksen 93 perustelukappaleen a kohdassa todennut sovellettavan markkinakorona, jonka suuruudeksi se on vahvistanut 11,45 prosenttia, arvioituaan ensin Valencia CF:n tilannetta takauksen myöntämisaikana, katsottuaan tämän jälkeen, että seura kuuluu luottoluokituksestaan CCC-luokkaan, ja arvioituaan lopuksi kysymyksessä olevan takauksen ominaispiirteitä.
- 40 Unionin yleisen tuomioistuimen virheellinen tulkinta riidanalaisesta päätöksestä perustuu tältä osin olennaisesti sen valituksenalaisen tuomion 124–130 kohdassa esittämiin arviointeihin.
- 41 Unionin yleinen tuomioistuin ei etenkään valituksenalaisen tuomion 124 kohdassa ole komission mukaan ottanut riidanalaisen päätöksen 85 perustelukappaletta tulkitessaan huomioon sitä, että komissio oli pääasiallisesti kyseenalaistanut sen hinnan, jolla takaus oli saatu, eikä sitä, että takauksen tai lainan saaminen markkinoilta oli mahdotonta, mikä saa tukea myöhemmistä perusteluista, joissa nojaututaan maksetun hinnan riittämättömyyteen. Kun otetaan huomioon riidanalaisen päätöksen 93 perustelukappaleen a kohdan sisältö, unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 125 kohdassa virheellisesti, ettei komissio ollut ilmoittanut markkinahintaa kyseessä olevan takausmaksun arviointia varten.
- 42 Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 126 kohdassa yhtäältä tehnyt päätelmiä, jotka perustuvat sen kyseisen tuomion 124 ja 125 kohdassa tekemään virheelliseen arviointiin, jonka mukaan komissio ei ollut selvittänyt markkinahintaa, johon kyseessä olevaa maksua oli verrattava. Unionin yleinen tuomioistuin on toisaalta väittänyt virheellisesti, ettei komissio ollut tutkinut takauksen ja siihen liittyvän lainan kaikkia merkityksellisiä ominaispiirteitä eikä etenkään sitä, oliko lainanottaja antanut vakuuksia. Komissio on näet nojautunut näihin ominaispiirteisiin ja vakuuksiin määrittäessään riidanalaisen päätöksen 93 perustelukappaleessa takauksen markkinahinnan.
- 43 Komissio väittää toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti takauksia koskevaa tiedonantoa. Kun unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 132–134 kohdassa katsonut, että komissio oli olettanut, ettei yksikään rahoituslaitos olisi voinut antaa takausta vaikeuksissa olevalle yritykselle, että takauksia koskevassa tiedonannossa ei määrätä mistään tämän tyyppisestä yleisestä olettamasta ja että komissio oli näin ollen soveltanut virheellisesti kyseistä tiedonantoa ja jättänyt noudattamatta velvollisuuttaan tehdä kokonaisarviointi, jossa otetaan huomioon kaikki tilanteessa merkitykselliset seikat, joiden perusteella se voi määrittää, olisiko kantajalta jäänyt ilmeisestikin saamatta verrattavissa olevat helpotukset yksityiseltä toimijalta, se on näet syylistynyt päättelyssään seuraaviin virheisiin:
- se on virheellisesti olettanut, että komissio oli katsonut, ettei markkinahintaa ollut olemassa esillä olevassa asiassa tarkastellun kaltaisen takauksen osalta

- se on virheellisesti katsonut, että viitekorkojen käyttäminen on verrattavissa oletettaman tekemiseen, vaikka komissio on selittänyt yksityiskohtaisesti, että viitekorkojen käyttäminen oli olennainen osa empiiristä toimenpidettä, jolla pyritään määrittämään indikaattori takauksen markkinahinnasta
 - se on tulkinnut takauksia koskevaa tiedonantoa virheellisesti siten, että siinä määrätään tarkasta hierarkiasta markkinamenetelmien ja vertailumenetelmien välillä, vaikka tässä tiedonannossa ei vahvisteta tällaista hierarkiaa ja vaikka näiden kahden menetelmän tarkoituksena on määrittää takauksen markkinahinta ja ne perustuvat markkinatietoihin
 - se on virheellisesti katsonut, että viitekoron käyttäminen merkitsee sitä, ettei komissio ollut noudattanut velvollisuuttaan tehdä kokonaisarviointi, jossa otetaan huomioon kaikki tilanteessa merkitykselliset seikat, joiden perusteella komissio voi määrittää, olisiko Valencia CF:ltä jäänyt saamatta verrattavissa olevat helpotukset yksityiseltä toimijalta, koska kyseistä viitekorkoa sovelletaan suhteessa edunsaajayrityksen tilannetta sekä takauksen ja siihen liittyvän lainan ominaispiirteitä koskevaan yksityiskohtaiseen analyysiin, jonka unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi esittänyt valituksenalaisen tuomion 62–102 kohdassa, ja
 - unionin yleinen tuomioistuin on itse valituksenalaisen tuomion 132–134 kohdassa tehdyllä arvioinnilla jättänyt noudattamatta oikeuskäytäntöön perustuvia kokonaisarviointia koskevia vaatimuksia, kun se on antanut ratkaisevaa merkitystä sellaisten puhtaasti hypoteettisten ja hyvin epätodennäköisten liiketoimien selvittämiseksi, joiden merkitys ei ole ilmeinen tilanteessa, jossa komission keskeisten objektiivisten tekijöiden perusteella tekemä kokonaisarviointi osoittaa selvästi, että kyseessä olevaa takausta ei ole myönnetty markkinahintaan.
- 44 Komissio väittää joka tapauksessa, että kun se on laskenut viitekoron takauksia koskevan tiedonannon 4.2 kohdan mukaisesti, se on määrittänyt kyseessä olevan rahoitustoimen markkinahinnan. Se on myös arvioinut etua kokonaisvaltaisesti ottamalla huomioon Valencia CF:n tilanteen takauksen myöntämisaikajankohdaksi ja Valencia CF:n CCC-luottoluokituksen sekä kyseessä olevan takauksen ominaispiirteet.
- 45 Komissio katsoo kolmanneksi, että unionin yleinen tuomioistuin on asettanut sille kohtuuttomia huolellisuutta ja todistustaakkaa koskevia velvollisuuksia, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 131–138 kohdassa, että komissio ei ollut selvittänyt riittävästi, löytyikö rahoitusmarkkinoilta vastaavaa takauksen viitemaksua, oli oletettavasti, ettei yksikään rahoituslaitos antaisi takausta vaikeuksissa olevalle yritykselle, ja oli otaksunut, ettei vastaavalle takaamattomalle lainalle ollut markkinahintaa. Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti katsonut valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa virheellisesti, että komissiolla oli velvollisuus pyytää asianomaiselta jäsenvaltiolta tai muista lähteistä tietoja riidanalaiseen liiketoimeen liittyvää lainaa vastaavien lainojen olemassaolosta.
- 46 Komissio huomauttaa todenneensa aloittamispäätöksen 27–29, 50 ja 51 perustelukappaleessa, että Valencia CF oli vaikeuksissa oleva yritys, että joukko tekijöitä osoitti, ettei takauksesta maksettu palkkio ollut markkinahinnan mukainen, ja että mikään ei viitannut siihen, että markkinoilta olisi löytynyt vastaavia liiketoimia. Komissio on siten ilmaissut epäilyksensä, ettei rahoitusmarkkinoilta löytyisi vastaavia takauksia, joita voitaisiin käyttää viitearvona, ja todennut, että vaikutti siltä, että markkinatoimijat eivät olleet valmiita ottamaan riskiä edunsaajien

- maksukyvyttömyydestä. Se on kyseisessä päätöksessä myös kehottanut Espanjan kuningaskuntaa ja niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa tältä osin ja pyytänyt kyseistä jäsenvaltiota toimittamaan sille kaikki tuen arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot.
- 47 FV on kuitenkin huomautuksissaan ilmoittanut olleensa tietämätön siitä, löytyykö markkinoilta vastaavia vertailukelpoisia takauksia, joita voidaan käyttää viitearvona takausmaksulle.
- 48 Koska komissio on aloittamispäätöksessä esittänyt päättelyn, joka perustuu Valencia CF:n vaikeuksiin ja kyseessä olevan takauksen ominaispiirteisiin, eikä mikään viittaa siihen, että markkinoilta löytyisi vastaavia liiketoimia – minkä asianomaiset osapuolet ovat vahvistaneet –, se on siis täyttänyt sille kuuluvan todistustaakan. Sen huolellisuusvelvollisuus ei edellytä sitä, että sen olisi selvitettävä seikkoja, joiden olemassaolo on epätodennäköistä tai täysin hypoteettista. Aloittamispäätöksessä oleva kehoitus riittää siihen, että jäsenvaltio ja asianomaiset osapuolet ilmoittavat sille vastaavista liiketoimista, jos niitä on olemassa.
- 49 Komission mukaan jäsenvaltion, joka väittää käyttäytyneensä yksityisen toimijan tavoin, on lähtökohtaisesti tutkittava, löytyykö markkinoilta vastaavia liiketoimia. Viranomaiset ja toimenpiteen edunsaaja ovat vastaavien liiketoimien olemassaolon selvittämisen kannalta komissiota paremmassa asemassa. Komissiota ei myöskään voida kehottaa esittämään negatiivisia todisteita. Valituksenalaisessa tuomiossa horjutetaan siten muodollisesta tutkintamenettelystä seuraavaa herkkää tasapainoa, joka on edellytyksenä sen toteuttamiskelpoisuudelle.
- 50 Valituksenalainen tuomio on komission mielestä lisäksi ristiriidassa erityisesti sen 2.4.1998 annettuun tuomioon komissio v. Sytraval ja Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 60 kohta) perustuvan oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan komissiota ei voida moittia siitä, ettei se ole ottanut huomioon mahdollisia tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja, jotka sille olisi voitu esittää hallinnollisen menettelyn aikana mutta joita sille ei ole esitetty, koska komissiolla ei ole viran puolesta velvollisuutta kuvitella, mitkä ovat ne seikat, jotka sille olisi voitu esittää. Se voi näet tukeutua johdonmukaiseen joukkoon tekijöitä, jotka vaikuttavat luotettavilta, ja sillä on takauksen tavanomaisen määrän monitahoisessa arvioinnissa harkintavaltaa asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen perusteella.
- 51 Komissio väittää, että unionin tuomioistuin on 26.3.2020 antamassaan tuomiossa Larko v. komissio (C-244/18 P, EU:C:2020:238) katsonut muun muassa, että kyseisen tuomion taustalla olleessa asiassa kyseessä olleeseen takaukseen sisältyneen tuen määrä oli osoitettu yrityksen vaikeuksia koskevan arvioinnin perusteella, eikä siinä ole turvaututtu tarkempia markkinatietoja koskevaan vaatimukseen.
- 52 Tuen olemassaolon osoittamisesta komissio katsoo yleisemmällä tasolla, että sen on käytettävä erityisiä tutkintavaltuuksiaan vain silloin, kun sillä ei ole käytettävissään riittäviä seikkoja sen osoittamiseksi, että kyse on tuesta, tai kun se on tietoinen sellaisen tärkeän seikan olemassaolosta, joka ei ole sen käytettävissä ja joka voi vaikuttaa sen arvioon tuen olemassaolosta, taikka kun on perusteltua otaksua, että sen käytettävissä olevat tiedot ovat puutteellisia. Esillä olevassa asiassa ei kuitenkaan ole kyse mistään näistä tilanteista. Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin antaa ymmärtää valituksenalaisen tuomion 136 kohdassa, komissiolla ei etenkään ollut mitään syytä olettaa, että sen käytössä olevat tiedot olivat hajanaisia, ja se saattoi katsoa, että sillä oli hallussaan kaikki tarvittavat merkitykselliset seikat.

- 53 Komissio katsoo neljänneksi, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon, kun se on todennut valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa, että komission tutkimus markkinaolosuhteista ja sellaisten liiketoimien olemassaolosta, jotka ovat samankaltaisia kuin takauksen kohteena oleva laina, rajoittui aloittamispäätöksessä esitettyihin epäilyihin ja että komissio ei ollut vedonnut mihinkään muuhun hallinnollisen menettelyn aikana saatuun seikkaan, joka tukisi sen toteamuksia vertailukelpoisten liiketoimien riittämättömyydestä. Koska FV on aloittamispäätöstä koskevista huomautuksissaan käsitellyt markkinoilta löytyviä vastaavia takauksia koskevaa kysymystä, komissio on näet perustanut päätelmänsä siitä, ettei markkinoilta löytynyt vastaavaa liiketoimea, myös edunsaajan toimittamiin merkityksellisiin tietoihin.
- 54 Valencia CF ja Espanjan kuningaskunta riitauttavat tämän argumentaation.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 55 Ensinnäkin siitä heti aluksi tutkittavasta seikasta, että unionin yleisen tuomioistuimen väitetään ottaneen tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa, on muistutettava, että valittajan, joka väittää unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, on SEUT 256 artiklan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka se katsoo unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen huomioon vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan päätenyt niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla. Unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on lisäksi katsottu, että vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmentävä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että tosiseikastoa ja selvitystä on tarpeen ryhtyä arvioimaan uudelleen (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 56 Tältä osin riittää, kun todetaan, että vaikka komissio väittää perustaneensa päätelmänsä siitä, ettei markkinoilta löytynyt vastaavaa liiketoimea, myös edunsaajan toimittamiin merkityksellisiin tietoihin, se ei tue tätä väitettä millään riidanalaisessa päätöksessä esitettyllä erityisellä viittauksella tällaiseen huomioon ottamiseen.
- 57 Kuten komissio korostaa, FV on joka tapauksessa vain väittänyt, ettei se tiennyt, löytyikö markkinoilta vastaavia takauksia, ja tässä väitteessä viitataan ”vastaavaan rahoitusmarkkinoilla esiintyvään takauksen viitemaksuun”, eikä siihen, onko olemassa ”vastaavan takaamattoman lainan markkinahintaa”, mikä yksinomaan on valituksenalaisen tuomion 137 kohdan kohteena.
- 58 Ei siis voida katsoa, että valituksenalaisen tuomion 137 kohdasta paljastuisi sellainen vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen, joka ilmenee selvästi asiakirja-aineistosta.
- 59 Toiseksi on riittävää todeta siitä, että riidanalaisen päätöksen 85 ja 93 perustelukappaletta väitetään tulkitun virheellisesti valituksenalaisen tuomion 124–126 ja 138 kohdassa, että tämä väite perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen lukemiseen.
- 60 Valituksenalaisen tuomion 124–137 kohtaan sisältyvästä unionin yleisen tuomioistuimen päättelystä ilmenee näet yksiselitteisesti, että mainitun tuomion 138 kohdassa, jonka mukaan komissio on todennut, ”ettei vastaavalle takaamattomalle lainalle ollut markkinahintaa”, viitataan yksinomaan komission riidanalaisen päätöksen 93 perustelukappaleessa esittämään

toteamukseen, jonka mukaan ”vastaavien liiketoimien toteuttamisesta markkinoilla on vain vähän havaintoja, joten ne eivät tarjoa lähtökohtaa mielekkäälle vertailulle” ”yhtäältä valtioneuvoston ansiosta tosiasiallisesti sovelletun koron ja takausmaksun ja toisaalta sen koron [välillä], jota lainaan olisi sovellettu ilman valtioneuvostoa”, eikä mainitussa 93 perustelukappaleessa myöhemmin esitettyyn päätelyyn, jonka mukaan ”komissio käyttää asiaankuuluvaa viitekorkoa” kyseessä olevan takausmaksun markkinahinnan määrittämiseksi.

- 61 Kolmanneksi on todettava siitä, että unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tulkinneen virheellisesti takauksia koskevaa tiedonantoa, ensinnäkin, että väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on olettanut väärin, että komissio oli katsonut, ettei käsiteltävässä asiassa tarkastellun kaltaisella takauksella ollut markkinahintaa, perustuu samaan valituksenalaisen tuomion luennassa tehtyyn virheeseen, joka on todettu edellä olevassa kohdassa.
- 62 Valituksenalaisen tuomion virheelliseen lukemiseen perustuu toiseksi myös se, että unionin yleinen tuomioistuimen arvostellaan katsoneen virheellisesti, että viitekorkojen käyttäminen on verrattavissa olettan tekemiseen. Kuten valituksenalaisen tuomion 132–134 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin ei ole katsonut, että viitekorkojen käyttäminen olisi verrattavissa olettan tekemiseen; se on sitä vastoin korostanut, että komissio oli takauksia koskevan tiedonannon vastaisesti olettanut, ettei yksikään rahoituslaitos antaisi takausta vaikeuksissa olevalle yritykselle.
- 63 Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut lisäksi valituksenalaisen tuomion 135–137 kohdassa, ettei komission väitettä – jonka mukaan ”vastaavien liiketoimien toteuttamisesta markkinoilla on vain vähän havaintoja”, joten ne eivät tarjoaneet lähtökohtaa mielekkäälle vertailulle yhtäältä valtioneuvoston ansiosta tosiasiallisesti sovelletun koron ja takausmaksun ja toisaalta sen koron välillä, jota lainaan olisi sovellettu ilman valtioneuvostoa – ollut tuettu oikeudellisesti riittävällä tavalla. Unionin yleinen tuomioistuin on siten tyytynyt toteamaan valituksenalaisen tuomion 130 kohdassa, että komissio oli turvautunut viitekorkoihin, luonnehtimatta tällaista turvautumista millään tavalla ”olettamaksi”.
- 64 Toisin kuin komissio väittää, on kolmanneksi niin, että takauksia koskevassa tiedonannossa määrätään niiden menetelmien välisestä hierarkiasta, joita on käytettävä toimenpiteen tukiosuuden toteamiseksi ja sen määrän laskemiseksi.
- 65 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 48–55 kohdassa todennut, kyseisen tiedonannon 3.2 kohdan d alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaan ensinnäkin komission on tarkastettava, peritäänkö ”otet[u]sta riskistä takauksen – – kohteena olevaan määrään perustuva asianmukainen takausmaksu”, koska kun ”takauksesta maksettu hinta on vähintään yhtä korkea kuin vastaava rahoitusmarkkinoilla esiintyvä takauksen viitemaksu, takaus ei ole tukea”.
- 66 Kyseisen 3.2 kohdan d alakohdan toisen alakohdan mukaan on tämän jälkeen niin, että ainoastaan ”jos rahoitusmarkkinoilta ei löydy vastaavaa takauksen viitemaksua, taatun lainan kokonaiskustannusta, mukaan lukien lainan korko ja takausmaksu, on verrattava vastaavan takaamattoman lainan markkinahintaan”.
- 67 Tästä seuraa, että tämän tuomion 65 kohdassa mainittu ensimmäinen menetelmä on tarkastettava ensimmäiseksi, ja jos rahoitusmarkkinoilta ei löydy vastaavaa takauksen viitemaksua, on käytettävä tämän tuomion edellä olevassa kohdassa mainittua toista menetelmää. Tätä toimenpiteen tukiosuuden toteamiseen sovellettavien menetelmien välistä hierarkiaa tukee takauksia koskevan tiedonannon 4.2 kohta, jonka ensimmäisessä alakohdassa todetaan uudelleen,

- että ”yksittäisen takauksen kohdalla takausten avustusekvivalentti olisi laskettava takauksen markkinahinnan ja siitä tosiasiallisesti maksetun hinnan erotuksena”, ja jonka toisessa alakohdassa täsmennetään, että ainoastaan kun markkinoilla ei ole tarjolla takausta kyseisen tyyppiselle rahoitustoimelle ja kun takauksen markkinahintaa ei siis ole saatavilla, tukiosuuden määrä on laskettava toista menetelmää käyttäen.
- 68 Tässä menetelmässä käytetään vertailukohtana kyseisen tiedonannon 3.2 kohdan d alakohdan toisen alakohdan mukaan ”vastaavan takaamattoman lainan markkinahint[aa]” ja mainitun tiedonannon 4.2 kohdan toisen alakohdan vastaavan sanamuodon mukaan ”markkinakor[koa], jota kyseinen yritys olisi joutunut ilman takausta maksamaan”.
- 69 Takauksia koskevan tiedonannon 4.2 kohdan toisesta alakohdasta ilmenee lopuksi, että ainoastaan, ”jos markkinakorkoa ei ole ja jos jäsenvaltio haluaa käyttää oletuksena viitekorkoa”, komissio voi käyttää tätä jälkimmäistä menetelmää, joka perustuu viitekorkoon. Erityisesti se, että kyseisen kohdan toisen alakohdan toisessa virkkeessä käytetään pakottavaa sanamuotoa ”o[n] laskettava”, osoittaa, että komissio on rajannut harkintavaltaansa valittaessa menetelmää, jota käytetään toimenpiteen tukiosuuden toteamiseksi ja sen määrän laskemiseksi, joten jos ensimmäistä menetelmää ei ole mahdollista soveltaa, sen on käytettävä toista menetelmää, jos on olemassa markkinakorko, ja että se voi siis turvautua viitekorkoon ainoastaan, jos markkinakorkoa ei ole.
- 70 On todettava neljänneksi, että väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että viitekoron käyttäminen merkitsee sellaisenaan sitä, ettei komissio ole noudattanut velvollisuuttaan tehdä kokonaisarviointi, jossa otetaan huomioon kaikki tilanteen merkitykselliset seikat, joiden perusteella se voi määrittää, olisiko Valencia CF voinut saada vastaavat helpotukset yksityiseltä toimijalta, perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen luentaan.
- 71 Valituksenalaisen tuomion 134 kohdasta näet ilmenee yksiselitteisesti, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi, jonka mukaan komissio ei ole noudattanut tätä velvollisuuttaan, perustuu yksinomaan valituksenalaisen tuomion samassa kohdassa olevaan unionin yleisen tuomioistuimen toteamukseen siitä, että ”kun komissio on olettanut, ettei yksikään rahoituslaitos olisi antanut takausta vaikeuksissa olevalle yritykselle ja näin ollen, ettei markkinoilta löytynyt mitään vastaavaa takauksen viitemaksua, se on siis soveltanut virheellisesti takauksia koskevaa tiedonantoa, joka sitoo sitä”. Minkään tähän kohtaan sisältyvän seikan perusteella ei kuitenkaan voida katsoa, että unionin yleinen tuomioistuin olisi tällä toteamuksellaan katsonut, että viitekoron käyttäminen merkitsisi sellaisenaan kyseisen velvollisuuden noudattamatta jättämistä.
- 72 Kun viidenneksi otetaan huomioon se, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 132–134 kohdassa esittämässään analyysissä ainoastaan selvittänyt, oliko komissio tehnyt arviointinsa niiden vaatimusten mukaisesti, jotka se oli itse itselleen asettanut takauksia koskevan tiedonannon antamisella, komission väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on itse jättänyt noudattamatta vaadittua kokonaisarviointia koskevia vaatimuksia, ei voi menestyä.
- 73 Neljänneksi on huomautettava siltä osin kuin on kyse komissiolle kuuluvaa todistustaakkaa ja huolellisuusvelvollisuutta koskevista rajoista, että kun otetaan huomioon SEUT 107 artiklan 1 kohdan tavoitteena oleva vääristymättömän kilpailun turvaaminen myös julkisten ja yksityisten yritysten välillä, kyseisessä määräyksessä tarkoitettun ”tuen” käsitteen piiriin ei voi sisältyä yrityksen hyväksi valtion varoilla toteutettu toimenpide, jos yritys olisi voinut saada saman edun tavanomaisia markkinaolosuhteita vastaavissa olosuhteissa. Tällaisen edun

- myöntämisen ehtoja on siten arvioitava lähtökohtaisesti soveltamalla yksityinen toimija -periaatetta (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 105 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 74 Kun yksityinen toimija -periaatetta voidaan soveltaa, se kuuluu siis niihin seikkoihin, jotka komission on otettava huomioon vahvistaessaan valtiontuen olemassaolon, eikä se siten ole poikkeus, jota sovelletaan vain jäsenvaltion pyynnöstä, kun on todettu, että SEUT 107 artiklan 1 kohdassa esitetyn valtiontuen käsitteen tunnusmerkistö täyttyy (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 107 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 75 Tällaisessa tapauksessa komissiolla on siis, ottaen huomioon muun muassa asianomaisen jäsenvaltion toimittamat tiedot, todistustaakka siitä, että yksityinen toimija -periaatteen soveltamisedellytykset eivät täyty, jolloin kyseessä oleva valtion toimenpide pitää sisällään SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edun (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 108 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 76 Komission on tässä yhteydessä tehtävä kokonaisarviointi, jossa se ottaa huomioon kaikki tilanteessa merkitykselliset seikat, joiden perusteella se voi määrittää, olisiko ilmeistä, ettei tuen saanut yritys olisi saanut vastaavia helpotuksia tällaiselta yksityiseltä toimijalta (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 110 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 77 Tältä osin merkityksellisenä on pidettävä kaikkea sellaista tietoa, joka voi huomattavalla tavalla vaikuttaa tavanomaisen varovaisen ja huolellisen yksityisen toimijan, jonka tilanne on mahdollisimman lähellä julkisen toimijan tilannetta, päätösprosessiin (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 78 Komission on lisäksi valtiontukia koskevien EUT-sopimuksen perustavanlaatuisten sääntöjen asianmukaiseksi soveltamiseksi toteutettava moitittujen toimenpiteiden tutkintamenettely huolellisesti ja puolueettomasti, jotta sillä on lopullista päätöstä tehdessään käytettävissään mahdollisimman kattavat ja luotettavat tiedot (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 114 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 79 Komissio ei näet voi olettaa, että yritys on saanut valtiontukea merkitsevän edun, ainoastaan sellaisen kielteisen olettan perusteella, joka perustuu siihen, ettei ole tietoja, joiden perusteella voitaisiin tehdä päinvastainen päätelmä, kun muita tällaisen edun olemassaolon positiivisesti osoittavia seikkoja ei ole (tuomio 10.12.2020, Comune di Milano v. komissio, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 111 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 80 Kun siis käy ilmi, että yksityinen sijoittaja -periaate saattaa tulla sovellettavaksi, komission tehtävänä on pyytää kyseistä jäsenvaltiota toimittamaan sille kaikki merkitykselliset tiedot, joiden nojalla se voi tarkastaa, täyttyvätkö kyseisen periaatteen sovellettavuus- ja soveltamisedellytykset (tuomio 10.12.2020, Comune di Milano v. komissio, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 81 Kun komissio ei tunne välittömästi olosuhteita, joissa sijoituspäätös on tehty, sen on näet tämän periaatteen soveltamiseksi tukeuduttava laajasti objektiivisiin ja tarkastettavissa oleviin seikkoihin, jotka kyseessä oleva jäsenvaltio on esittänyt (tuomio 10.12.2020, Comune di Milano v. komissio, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 112 kohta).
- 82 Myös silloin, kun kyseisellä toimielimellä on vastassaan jäsenvaltio, joka ei täytä yhteistyövelvollisuuttaan eikä ole toimittanut sille tietoja, jotka kyseinen toimielin oli velvoittanut sen toimittamaan, kyseisen toimielimen on perustettava päätöksensä tietyssä määrin luotettaviin ja johdonmukaisiin seikkoihin, jotka muodostavat riittävän perustan sille johtopäätökselle, että yritys on saanut valtiontukea merkitsevän edun, ja jotka näin ollen voivat tukea niitä johtopäätöksiä, joihin se päättyy (tuomio 26.3.2020, Larko v. komissio, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 83 Tästä seuraa, että komissio voi valtiontuen olemassaoloa ja lainmukaisuutta tutkiessaan joutua kuitenkin tarvittaessa tutkimaan asiaa laajemminkin kuin pelkästään sille esitettyjen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen osalta (tuomio 2.9.2021, komissio v. Tempus Energy ja Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 84 Tästä oikeuskäytännöstä ei sitä vastoin voida päätellä, että komission olisi kaikkien tähän viittaavien seikkojen puuttuessa selvitettävä omasta aloitteestaan kaikki sen käsiteltävänä olevaan asiaan mahdollisesti liittyvät tiedot, vaikka tällaiset tiedot olisivat julkisesti saatavilla (tuomio 2.9.2021, komissio v. Tempus Energy ja Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 85 Unionin tuomioistuinten on siis arvioitava valtiontukipäätöksen lainmukaisuutta niiden tietojen perusteella, joita komissiolla saattoi olla käytettävissään päätöstä tehdessään, ja näihin tietoihin sisältyvät tiedot, jotka näyttivät merkityksellisiltä tämän tuomion 75 ja 76 kohdassa mieleen palautetun oikeuskäytännön mukaan tehtävän arvioinnin kannalta ja jotka komissio olisi voinut pyytää toimitettaviksi hallinnollisen menettelyn kuluessa (tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 118 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 86 Nyt käsiteltävässä asiassa valituksenalaisen tuomion 132–135 ja 137 kohdasta ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin on yhtäältä katsonut, että komissio on takauksia koskevan tiedonannon antaessaan asettanut itselleen velvollisuuden tarkastaa, löytyykö ”rahoitusmarkkinoilta – – vastaavaa takauksen viitemaksua” tai onko ”vastaava[lle] takaamattoma[lle] laina[lle] markkinahinta[a]”, ennen kuin se turvautuu viitekorkoon. Se on toisaalta katsonut, että komissio ei ollut noudattanut tätä velvollisuutta siltä osin kuin toteamus siitä, ettei rahoitusmarkkinoilta löytynyt vastaavaa takauksen viitemaksua, on seurausta kyseisen tiedonannon noudattamatta jättämisestä ja kuin toteamusta siitä, ettei vastaavalle takaamattomalle lainalle ollut markkinahintaa, ei ole tuettu oikeudellisesti riittävällä tavalla.
- 87 Tästä on todettava ensinnäkin, että tämän tuomion 64–68 kohdassa esitetyistä toteamuksista ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti katsonut, että komissio on mainitun tiedonannon antaessaan asettanut itselleen velvollisuuden tarkastaa, ”löytyykö” rahoitusmarkkinoilta vastaava takauksen viitemaksu, ja jos näin ei ole, ”onko” vastaavalle takaamattomalle lainalle markkinahintaa, ennen kuin se turvautuu viitekorkoon.

- 88 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti valituksenalaisen tuomion 124–126 kohdassa todennut, toiseksi mikään riidanalaisessa päätöksessä oleva seikka ei viittaa siihen, että komissio olisi tarkastanut, löytyikö rahoitusmarkkinoilta vastaava takauksen viitemaksu. Komissio on näet kyseisen päätöksen 86 perustelukappaleen c kohdassa vain pitänyt mahdollisena sitä, että ”kyseisistä takauksista perittyjen 0,5–1 prosentin vuotuisten takauspalkkioiden [voitaisiin] katsoa vastaavan taattujen lainojen takaisinmaksun laiminlyöntiin liittyvää riskiä, kun otetaan huomioon Valencia CF:n – – vaikeudet”. Riidanalaisen päätöksen 7.2 kohdassa – joka koskee tuen määrän laskemista – olevassa 93 perustelukappaleessa komissio on lisäksi aloittanut tutkintansa suoraan toisesta vaiheesta, jossa selvitetään, onko vastaavalle takaamattomalle lainalle markkinahintaa.
- 89 Ainoa riidanalaisesta päätöksestä tämän lähestymistavan osalta ilmenevä selitys on se, että komissio on katsonut, että vaikeuksissa olevalle yritykselle ei ole rahoitusmarkkinoilla tarjolla vastaavaa takauksen viitemaksua.
- 90 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 127 ja 133 kohdassa todennut, tällainen päättelytapa on kuitenkin ristiriidassa takauksia koskevan tiedonannon kanssa, jonka 4.1 kohdan a alakohdassa erotetaan toisistaan ”vaikeuksissa olevien yritysten kohdalla” tilanteet, joissa ”markkinatalouden ehdoin toimiva takaaja, jos sellainen löytyisi, veloittaisi – – suuren maksun maksukyvyttömyysoletuksen takia”, ja tilanteet, joissa on niin, että ”jos todennäköisyys sille, että lainanottaja ei voi maksaa lainaa takaisin, nousee erityisen korkeaksi, tällaista markkinahintaa ei ehkä ole”.
- 91 Tästä seuraa, että kyseisen tiedonannon sanamuodon mukaan pelkästään sen arvioinnin perusteella, jonka mukaan Valencia CF oli toimenpiteen 1 myöntämisaikana vaikeuksissa, ei voida todeta, ettei rahoitusmarkkinoilta löydy vastaavaa takauksen viitemaksua, koska tällainen toteamus edellyttää ainakin lisäanalyysiä odotettavissa olevan maksukyvyttömyyden vaarasta.
- 92 Unionin yleinen tuomioistuin on tältä osin huomauttanut lisäksi valituksenalaisen tuomion 128 kohdassa, että komissio oli muun muassa riidanalaisen päätöksen 77 ja 80 perustelukappaleessa tehnyt eron erityyppisten vaikeuksien välillä ja katsonut, että vaikka Valencia CF oli kyseistä toimenpidettä myönnettäessä vuoden 2004 pelastamis- ja rakenneuudistussuuntaviivoissa tarkoitettulla tavalla vaikeuksissa, se ei ollut kuitenkaan takauksia koskevan tiedonannon 4.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ”äärimmäisen vaikeassa tilanteessa”. Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin saattoi katsoa, ettei komissio ollut osoittanut riidanalaisessa päätöksessä, että todennäköisyys sille, ettei Valencia CF voisi maksaa lainaa takaisin, oli kyseisen 4.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla ”erityisen korkea”.
- 93 Unionin yleinen tuomioistuin ei siis tehnyt oikeudellista virhettä, kun se katsoi, ettei komissio ollut noudattanut velvollisuuttaan ottaa huomioon kaikki käsiteltävässä asiassa merkitykselliset seikat, ja – toisin kuin kyseinen toimielin väittää – unionin yleinen tuomioistuin ei laajentanut komissiolle kuuluvaa huolellisuusvelvollisuutta yli niiden rajojen, jotka komissio on itse itselleen asettanut kyseisen tiedonannon antamisella.
- 94 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 131, 135 ja 137 kohdassa todennut, kolmanneksi komission riidanalaisen päätöksen 93 perustelukappaleessa esittämä toteamus siitä, että koska ”vastaavien liiketoimien toteuttamisesta markkinoilla on vain vähän havaintoja”, vastaavan takaamattoman lainan markkinahinnan viitearvo ei ”tarjoa lähtökohtaa mielekkäälle vertailulle”, ei saa tukea mistään riidanalaisessa päätöksessä olevasta seikasta eikä mistään unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetystä seikasta.

- 95 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 79 ja 80 kohdassa todennut, kyseinen toimielin on päätellyt tältä osin sen oman toteamuksensa perusteella, jonka mukaan Valencia CF oli vaikeuksissa toimenpiteen 1 myöntämisaikana, paitsi että yksikään rahoituslaitos ei olisi tarjonnut takausta kyseiselle seuralle, myös ettei ollut mahdollista, että vastaava takaamaton laina voisi löytyä.
- 96 Koska sekä rahoitusmarkkinoilta löytyvän vastaavan takauksen viitemaksun että vastaavan takaamattoman lainan markkinahinnan olemassaolo voi takauksia koskevan tiedonannon mukaisesti olla ratkaisevaa valtiontuen olemassaolon toteamisessa ja sen määrän laskemisessa, kyse on kuitenkin tämän tuomion 75 ja 76 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetuista seikoista, jotka ovat mitä suurimmassa määrin merkityksellisiä sen arvioinnin kannalta, joka komission on tehtävä.
- 97 Vaikka komissio on ilmaisemalla muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevan päätöksen 28 perustelukappaleessa epäilyksensä, etteivät rahoituslaitokset olisi valmiita myöntämään Valencia CF:lle vastaavaa lainaa ilman valtiontakausta, täyttänyt tämän tuomion 80 kohdassa mainitun velvollisuutensa pyytää asianomaiselta jäsenvaltiolta tältä osin merkityksellisiä tietoja, on selvää, ettei se ole saanut mitään vastausta Espanjan viranomaisilta eikä se ole vedonnut unionin yleisessä tuomioistuimessa mihinkään muuhunkaan seikkaan, joka sillä olisi voinut olla käytettävissään riidanalaista päätöstä tehtäessä.
- 98 On siis ilmeistä, ettei komissio ole osoittanut unionin yleisessä tuomioistuimessa, että sillä oli tämän tuomion 82 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla käytössään tietystä määrin luotettavia ja johdonmukaisia seikkoja, joiden perusteella se olisi voinut vahvistaa, että ”vastaavien liiketoimien toteuttamisesta markkinoilla on vain vähän havaintoja”, minkä vuoksi vastaavan takaamattoman lainan markkinahinnan viitearvo ei ”tarjoa lähtökohtaa mielekkäälle vertailulle”.
- 99 Kuten tämän tuomion 52 kohdasta ilmenee, komissio katsoo kuitenkin itse, että sen on mahdollisesti käytettävä erityisiä tutkintavaltuuksiaan muun muassa silloin, kun sillä ei ole käytettävissään riittäviä seikkoja sen osoittamiseksi, että kyse on tuesta, tai kun on perusteltua otaksua, että sen käytettävissä olevat tiedot ovat puutteellisia.
- 100 Koska komissio on takauksia koskevan tiedonannon antamisella asettanut itselleen velvollisuuden tarkastaa, onko vastaavalle takaamattomalle lainalle olemassa markkinahinta, unionin yleinen tuomioistuin saattoi oikeudellista virhettä tekemättä katsoa, että komission oli tämän tuomion 93–97 kohdassa esitetyistä toteamuksista ilmenevien kaltaisissa olosuhteissa tutkittava asiaa tämän tuomion 82 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla laajemminkin kuin pelkästään sille esitettyjen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen osalta muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen johdosta.
- 101 Toisin kuin komissio väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei tällä tavoin ole asettanut komissiolle kohtuutonta huolellisuusvelvollisuutta eikä kohtuutonta todistustaakkaa vaan se on vain todennut, ettei komissio ollut täyttänyt niitä vaatimuksia, jotka se oli asettanut itselleen kyseisen tiedonannon antamisella. Se ei näet ole millään tavoin vaatinut komissiota esittämään näyttöä siitä, ettei markkinoilla ollut vastaavia liiketoimia, vaan se on ainoastaan todennut, ettei komissio ollut tukenut toteamustaan eikä käyttänyt sille tämän tuomion 84 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti annettua mahdollisuutta esittää Espanjan viranomaisille tai asianomaisille osapuolille hallinnollisen menettelyn kuluessa erityinen pyyntö siitä, että sille toimitetaan tehtävän arvioinnin kannalta merkitykselliset seikat. Unionin yleinen tuomioistuin ei

etenkään ole sulkenut pois sitä, että komission osalta olisi voinut olla riittävää, että se sille kuuluvan huolellisuusvelvollisuuden noudattamiseksi ja todistustaakan täyttämiseksi esittää tällaisen erityisen pyynnön tämän tuomion 14 kohdassa mainittujen näkemystenvaihtojen yhteydessä.

- 102 Kaiken edellä esitetyn perusteella valituksen tueksi esitetty ainoa valitusperuste ja näin ollen valitus itsessään on hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

- 103 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.
- 104 Kyseisen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 105 Koska komissio on hävinnyt asian ainoan valitusperusteensa osalta ja koska Valencia CF on vaatinut sen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, komissio on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja lisäksi korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 106 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan soveltuvin osin valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen Espanjan kuningaskunta, joka on osallistunut asian käsittelyyn unionin tuomioistuimessa, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Valencia Club de Fútbol SAD:n oikeudenkäyntikulut.

3) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset